

DIRCH

Medlemsblad for Danske Revyvenner
Nr. 72, 26. årgang, maj 2023

Dansegarderoben

– samtale med kvinderne i Dansegarderoben
instruktør Ditte Hansen og danser i Cirkus Revyen Zitta de Fries

Solitudevej

Bestyrelsen for

Danske Revyvenner

Formand
Michael P. Krog

Næstformand
Bente Puggaard-Müller

Kasserer
Randi Warnecke

Bestyrelsesmedlemmer
Ole Pilgaard
Kim Ravn-Jensen

Æresmedlemmer
Torben "Træsko" Pedersen
Ernst Trillingsgaard
Ole Pilgaard

***
Ida From
Bent From
John Martinus
Mogens Landsvig
Simon Rosenbaum
Ebbe Rode
Grete Sønck
Stefan Fønss
Bent Rosendahl

Kontakt til Danske Revyvenner via mail:

revyvennerne@gmail.com

Betaling af kontingent 2022/23
Der kan anvendes en af følgende betalingsmuligheder:

Danske Revyvenners konto:
5331-0247926 i Arbejdernes Landsbank

Eller der kan betales via MobilePay:
93080
(Husk at anføre medlemsnummer/navn, som du finder på kuverten).

Medlemskab af foreningen Danske Revyvenner, koster pt. kr. 300,- for enkeltpersoner og for parmedlemsskab kr. 450,-.
Medlemmer opnår 20% af den almindelige voksenentré, ved fremvisning af gyldigt medlemskort af Danske Revyvenner, til museet STORM på kr. 75 kr.
Rabatten gælder ikke ved arrangementer.

Revytidsskriftet DIRCH's redaktion

Michael P. Krog, ansvarshavende redaktør
Bente Puggaard-Müller
ISSN: 2794-4522 (papirform)
Titel: Dirch
ISSN: 2794-4530 (Online) Titel: Dirch

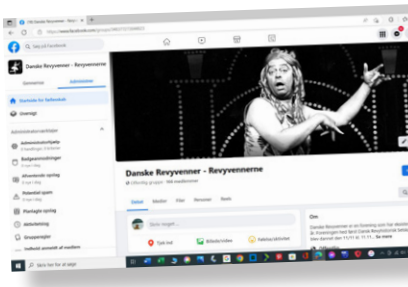
Forsidebilledet
Marie Bach Hansen i TV2's serie 'Dansegarderoben'. Foto: Tine Harden
Vi sætter stor pris på gode fotos og forsøger altid at krediterere fotograferne, hvor vi har kunnet...

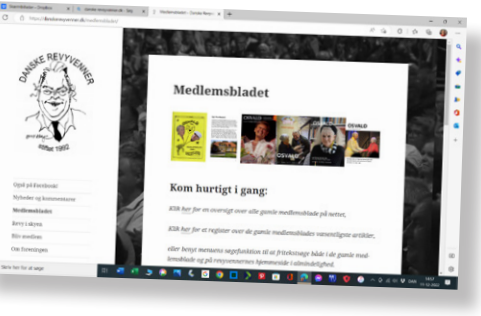
Indhold

Kære Danske Revyvenner af Michael P. Krog 4
Dansegarderoben – samtale med Ditte Hansen af Michael P. Krog. 6
Dansegarderoben – samtale med Zitta de Fries af Michael P. Krog. 10
Om organdonation - Aktuelle viser af Asger Berg og Henrik Monved 14
Mindeord om tidligere formand Stefan Fønss af Asger Berg 16
Det var Dario – mindeord af Michael P. Krog 18
Revyhistorie på lak af Leif Druedahl 20
Dirch Passers sidste dag, oplevet af Zitta de Fries, af Michael P. Krog 22
Indkaldelse til Generalforsamling den 31. maj 2023 i M. G. Petersens Familiehave 23

Sidste udgave af DIRCH, viste at julen stadig varer lige til Påske...
Det er et gammelt mundheld, så det er nok ikke vores opgave at ændre det. Alligevel beklager vi forsinkelsen og håber alle havde en god jul...

Husk at Danske Revyvenner både er på internettet og på Facebook!
Begge sider er gratis og kan ses døgnet rundt.
Støt meget gerne foreningen og udbredelsen af dansk revy!
Gør gerne en yderligere indsats og anbefal medlemskab af Danske Revyvenner.
Facebooksiden: Danske Revyvenner - Revyvennerne og hjemmesiden: www.danskerevyvenner.dk og naturligvis for **revybladet DIRCH**, som Du sidder med i hånden og forhåbentlig synes om.
Ellers skriv til os og kom med forslag og bidrag!

Kære Danske Revyvenner

Af Michael P. Krog

Det' ikke sommer i by – før der er sommerrevy...
Dette rim, skrevet af Volmer Sørensen, skrev jeg sidste år i forrige nummer.
Det er kort og godt – og det er rigtigt.
Revyen i Danmark er en levende organisme, som stadig fornyr sig.
Nogle revyer giver køer og andre må gå den tunge vej til banken når det ikke går.
Os som har set og oplevet Volmer Sørensen, husker ham fra underholdningschef, vært for TV i Tivoli, Dansevise og senere Revykøbing og til sidst Cirkusrevyen på Dyrehavsbakken.
Alle andre har set ham på fjernsyn, film eller læst om ham.
I dette nummer tager vi afsked med hans søn Stefan Fønns, som også havde en karriere i underholdningsbranchen. Han stod i en årrække for underholdningen på plænen på Bakken, var endda gift med Lisbet Dahl og var i flere år formand for Danske Revyvenner og redaktør af dette blad.
Disse ærefulde hverv, som det nu er blevet mit lod at bære videre.
Jeg har ikke samme erfaringer, men alligevel en stor lidenskab for næsten alle dele af kultur- og underholdningsverdenen. Jeg har skrevet klummer og humor hele livet og dermed også satire.
Jeg var engang med i en intern konkurrence i Kongelig Mayestaits Acteurs, hvor hendes majestæt Dronningen ikke kunne komme en gallaaften. En konkurrence blev udskrevet, om at skrive det bedste 'fravær-og-tak-for-alt'-telegram. Jeg satsede og skrev og mit bord blev nummer to.
Fra Amerika -studier véd jeg, at de derovre siger, at 'nummer to er den første taber'! Så jeg var ærgerlig. Jeg blev dog noget beroliget, da vinderen af telegrammet blev offentliggjort.
Det var bordet med Carl-Erik Sørensen, som vandt.
Carl-Erik Sørensen har i mange år, skrevet nogle af de bedste og mest satiriske tekster til især Ulf Pilgaard og Cirkus Revyen.
Hvis man skal tabe, er det ingen skam at blive slået af den bedste.
Det var dog ikke første gang, at jeg skrev en revytekst. Den nok så berømte årlige sammenkomst 'Rundskuedagens Morgenbitter´ i Tivoli med Ulrich Ravnbøl som konferencier, udskrev en konkurrence om en god tekst. Det var en af de mange 'Københavnerbegivenheder', som der var engang og som jeg som barn og ung nydelsesfuldt og betaget deltog i. Jeg vandt heller ikke denne gang, men blev fremhævet på scenen af konferencieren.
Det var ikke det, man huskede det år, fordi natten forinden morgenbitteren, brændte Hotel Hafnia i en katastrofal brand, hvor mange mennesker omkom. Heriblandt den verdenskendte danske plakattegner Ib Antoni.

I øjeblikket er der en flot udstilling om ham, på Københavns Museum: Da København blev Wonderful.
Jeg har ikke helt overblikket over, hvem som består og ikke genopstår, som revy denne sommer. Jeg kan dog allerede se, at i vores lille lands hovedstad er der kommet en ny, som dog er en gammel kær ven. Der er atter revy i Tivoli i København. Lisbet Dahl, Carsten Svendsen og James Price har flyttet sig fra forlystelsesparken Dyrehavsbakken i Klampenborg til forlystelseshaven Tivoli bag Københavns volde.
Jeg glæder mig til at se hvordan fortrædelighederne i det lille land, kan beskrives, så vi ler og undres over det.
Revyer skal ses i virkeligheden. Ligesom jeg går fuldt og helt ind for den forgangne filmkritiker i Danmarks Radio, Ole Michelsen, også kaldet Bogart.
Han sagde, som bekendt, at film skal ses i biografen...
Måske kan man lidt bedre sige, at revy skal ses i revyerne...
Ikke desto mindre har en stor del af Danmarks befolkning, siddet hver søndag i eftervinteren og set Dansegarderoben. Hovedpersonerne og fokus var 8 dansepiger i balletten i Cirkusrevyen i midt 70'-erne.
En Cirkusrevy uden Dirch Passer, men med Preben Kaas ved roret og på scenen sin gamle genopdagede makker Jørgen Ryg. Derudover er der et baggrundskor af mænd, som kan være kærester, journalister og andre, som generelt set ikke er så behagelige. Nogle er direkte voldelige og ubehagelige ved de kvinder de skulle have respekt for.
Serien Dansegarderoben er et mikrokosmos af Cirkus Revyen og resten af verden anno 1975, som heldigvis har forbedret sig siden. I al fald noget...
Der er dog stadig ting, som trænger til forbedring og en kærlig hånd.
I denne udgave af revytidsskriftet DIRCH, som er nummer 72, har vi denne gang et større tema om Dansegarderoben og har talt med to af damerne i Dansegarderoben dengang og nu. Instruktøren Ditte Hansen og balletpigen Zitta de Fries, som portrætteres i serien.
I min snak med Zitta de Fries fortalte hun, at hun begyndte i Ping-Klubben.
Ældre læsere vil nok genkende klubben, men nye vil nok ikke. Det var en børneklub, som Berlingske Tidende havde oprettet omkring Storm P.'s pingvin Ping fra tegneserien 'Peter og Ping'. Den bestyredes af Tante Karen og holdt blandt andet mange feriefester i Tivoli.
Sentimental, som jeg er, tænker jeg på Tommy Kenters ord om, at når man føler sig mest ensom og alene i verden, kommer der pludseligt et fødselsdagskort fra Ping-Klubben. Det var tider...
Jeg vil ønske alle en god læsning. Der er også en artikel om 'Solitudevej', som fortæller om Kaj, det studekvaj. Elga Olga troede ikke rigtig på den, på trods af de originale rim. Men sangen er alligevel en af de 12 evergreens, som kom med i den nationale 'Kulturkanon'.
Jeg og resten af Danske Revyvenner, vil ønske ALLE en god sommer og mange gode revyer.
Husk at revyer, skal ses i revyerne...

Humor er medicin mod håbløshed

Samtale med seriens instruktør og forfatter Ditte Hansen.
Af Michael P. Krog

Ditte Hansen, foto: Simon Læsøe

Serien 'Dansegarderoben' har forgangne vinter gået på TV2 og TV-Play - og uden tvivl gået sin sejrsgang. Det er fortællingen om dansepigerne i balletten på Cirkus Revyen og deres liv foran og bag scenen.
Serien har haft succes og både medier, som Information og seerne har kaldt den et mesterværk.
Serien har været underholdende, men midt i det glade vanvid og trangen til at optræde står virkeligheden med kærestevold, utroskab, jalousi og 'so-me'-problemer, længe før ordet var opfundet.
Blandingen af virkelighed og fiktion har draget seerne og måske, som Kasper Holten siger at opera er, været fitness for følelserne...
Det er Cirkusrevyen omkring 1975, efter Dirch Passer har forladt scenen i Klampenborg til fordel for Holstebro, hvor der var højere til loftet og langt færre snagende journalister.
Det er sommerhede og publikum bliver væk efter manglen på det helt stort trækplaster, som Dirch Passer. I stedet måtte hans venner Jørgen Ryg og Preben Kaas, som også var direktør og instruktør stå for.
Det er plottet som idémagerne og idékvinderne bag 'Dansegarderoben', Ditte Hansen og Louise Mieritz, har forfulgt. De to skuespillere har tidligere skabt komedieserien 'Ditte & Louise' på DR1 i 16 afsnit i 2 sæsoner. Den var populær og prisbelønnet og Google oplyser at 94 % kunne lide serien. Siden kom der en film ud af parret.
Forfatterparret er af bladet 'Soundvenue' blevet kaldt: De største historiefortællere herhjemme. De har oveni, begge en mindre rolle i serien.
Det er underholdning med tid til tanker, om hvordan det var dengang og hvordan det er i dag.
Måske en nutidig udgave af Poul Henningsens tanke om 'alvorlig sjov'.

Vi har haft en samtale med Ditte Hansen, om tankerne bag.
Hvordan ser Du på 'Dansegarderoben'?
-Jeg er så stolt, så stolt. Meget overvældet af reaktionerne og måden folk har taget imod den.
Information kaldte den endda et mesterværk?
-Det er store ord. Dejligt, samtidig med at folk har taget serien til sig. Den har virkelig gode seertal. Det kan man jo ikke undgå at blive meget glad for. Det er for mig et kæmpe skulderklap. At folk vil se det... Der er jo ikke noget, som er noget, uden publikum...
Hvordan fik I ideen til serien?
-Jeg har jo siddet 10 år ude på Cirkusrevyen og kigget ind i dansegarderoben. Jeg har kigget bag døren og set danserne grine og græde, feste og også kommet oppe at slås. Jeg set det rum og tænkt, at der var drama i det rum. Der er en fortælling derinde.
Jeg har nogen gange sammenlignet med, at man har set film fra skyttegrave, ubåde og skibe og med en masse unge mænd.
Men et rum med en masse unge kvinder, kan også noget... Det er lidt ufortalt. Så har Louise og jeg arbejdet sammen i mange år, og snakket om det her rum. Dels om rummet, dels om konventionen kvinder til pynt! Vi er vant til ved kulturbegivenheder, at kvinderne står lidt i baggrunden og pynter. Ved sports-

Ditte Hansen og Louise Mieritz, foto: Manuel Claro

begivenheder, awardshows og revyer, hvor kvinder med ikke så meget tøj på er drysset rundt som en slag accessories til manden.
Serien er en slags perspektivskift, hvor vi kiggede væk fra stjernerne og ser hvem som står i baggrunden.
Med de alvorlige problematikker, var I så bange for at det skulle blive for alvorligt?
- Jeg synes, at Louise og min force ligger i landet mellem drama og komedie... Jeg synes at – i al beskedenhed – kan vi noget.
Noget med sukker på skeen, som ligger i det humoristiske land.
Vi synes egentlig, at det var ret grotesk at lave en historie, som måske i virkeligheden handler, om en tavshedskultur og om vold. Og så lægge det i en kulisse, som er så farverig og underholdende som Cirkusrevyen.
Jeg håber og tror, at det har gjort det underholdende, at vi har set noget vi kender, men med en twist. Balancen mellem dramaet og komedien elsker jeg. Det er jo ligesom livet...
Livet er jo ikke enten drama eller komedie, det er begge dele.
Det er vel forskellen på Chaplin og Gøg og Gokke. Gøg og Gokke var mest sjov aktion, men Chaplin havde også det sørgelige og triste med?
-Jeg elsker jo selv når det kan lade sig gøre... Jeg elsker når der er begge dele... Jeg tænker selv, på de mest dramatiske tidspunkter i mit liv, som når jeg har mistet.
Ved dødslejer er der også blevet grinet, af en eller anden grund...
Jeg tror, at vi har brug for det som en ventil.
Jeg synes. at det er lidt skørere, når det først bliver opdelt. Jeg er sikker på, at det er noget jeg og Louise vil fortsætte med. Det er det helt sikkert!
Det har vi fået smag for. Vi har snakket med mange af de dansere, som sad derude i garderoben. Ikke kun i Cirkusrevyen, men et bredt udsnit af dansere. Det er der vi har fået historierne og der er faktisk også der, at vi blev inspireret til dramaet.
De ting de fortalte, var meget dramatiske. Der er noget grotesk i at du står og smiler i en bikini på en scene, og så går du hjem og får bank. Det er en vanvittig livssituation at være i. Det at stå på en scene og smile og samtidig dække sine blå mærker. Det er grotesk...
Det var ikke noget, vi havde sat os for, det var noget flere fortalte os om...
Ville det have været anderledes hvis det var mænd som havde lavet serien?
-Det kan der være noget om, på en eller anden måde...
Nu er Louise og jeg meget interesserede i det kvindelige perspektiv. Samtidig med at hele serien er et perspektivskift. Vi kender Dirch Passer. Vi kender Jørgen Ryg og Preben Kaas.

Vi kender dem så godt og elsker dem. De er mytiske figurer. Derfor har vi måske også lyst til at høre historien bag. Det er ikke kun kvinder, som ser serien, men i lige så høj grad mænd. De har begge ville høre historien. Det er dejligt.
Vi har hele tiden syntes, at serien var en afsluttet fortælling. Ellers skulle de starte næste sommer og gøre det hele igen. Det var en afsluttet fortælling og vi har en lang række ting vi også gerne vil fortælle.
Vi har flere ting vi gerne vil lave. Vi skal bare tænke os om hvad? Det har taget os fem år at lave Dansegarderoben, så man skal lige tænke efter en ekstra gang, om hvad man igen vil bruge fem år af sit liv på.
Kunne Du tænke dig at spille revy igen?
-Man skal aldrig sige aldrig. Jeg har lavet revy i 13 år. Jeg har lært så sindssyg meget af at lave revy. Jeg har lært meget om at skrive, også.
Men det jeg laver nu, er så tidskrævende. Fordi jeg både skriver, instruerer og spiller med, så hvis jeg var væk tre måneder, ville det gå i stå. Men dermed ikke sagt at jeg ikke vil vende tilbage, for jeg elsker det jo! Jeg har spillet med i flere musicals. Da jeg var helt ung, var jeg dansepige i en musical, som hed 'Piger til Søs', hvor jeg var dansekaptajn. Jeg skulle blandt andet steppe, men der var noget med rytmen. Jeg var så dårlig til det, at de til sidst måtte tage mine beslag af. Det lød forkert. De kamuflerede mig, eller jeg var i baggrunden, når jeg skulle danse. Men jeg har altid været glad for både at danse og synge. Det er bestemt blevet bedre...
Danserne er nogle af de dygtigste i landet. Det, kun at være pynt holder ikke længere. Det er voksne mennesker som har trænet og uddannet sig.
Det er decideret kunst på et højt niveau og med høj kvalitet. Vi er også blevet bedre til at fornemme hvad den enkelte har lyst til, så vi ikke bare objektiviserer nogen. De er ikke kun pynt, men skal havde det rart med hvad de gør.
Hvad er dit favoritmedie?
-Jeg er så privilegeret at jeg får lov til det hele, og det vil jeg faktisk gerne blive ved med...
Vekselvirkningen bliver aldrig kedelig
Jeg elsker revy! Det er et tidsbillede og de kan jo både være gode eller dårlige. Men når de er gode, er de en fantastisk blanding af satire, parodier, musik, komik og spas og taler til alle lag – og til både hovedet og maven.
Jeg holder meget af at grine og blive overrasket. Det kan være et perspektiv eller en pointe. Jeg elsker også at blive afsløret, at der er noget jeg kan spejle mig i og måske tænke, Gud, så dum er jeg jo også...
Jeg synes, bare det at more sig er håb. Som vi siger i serien: Humor er medicin mod håbløshed.
At tage noget håb med hjem, hvad er vigtigere end det?

At gå ind i mørket på en scene er det mest trygge i verden...

Vi har også taget en god snak med en af balletdanserne fra dengang i Cirkus Revyen, Zitta de Fries.
Af Michael P. Krog

Zitta de Fries, foto: Henrik Petit

En af danserne, som er en stor del af researchen bag serien Dansegarderoben, og som også var danser i den oprindelige ballet er Zitta de Fries.
Hun hedder i serien Joy og spilles af Marie Reuther.
Hun var og er i serien den yngste danser og var i 1975 kun 17 år. Men til gengæld var hun den bedste...
Zitta de Fries har været danser i utallige produktioner og revyer, især Cirkusrevyen, hvor hun senere også blev koreograf og siden var det ved store musicalproduktioner, som Stephen Sondheims musicals sammen med Morten Grunwald på Betty Nansen Teatret og Østre Gasværk.
Hun ville som 16-årig med i Cirkus Revyen, men hendes far skulle give hende lov, men det ville han ikke...
Hun ville dog danse og til sidst gav hendes far hende lov, hvis hun fik sig en uddannelse at falde tilbage på. Det skulle man dengang. Zitta de Fries erkender, at hendes far fik sig en ordentlig forskrækkelse, da han så hende i Cirkusrevyen, med meget mindre tøj på end han havde forestillet sig.
Zitta elsker 'Dansegarderoben', og hun kan også se sig selv i Joy.
-Jeg var meget glad for at gøre mit bedste og bruge god energi. Jeg ville gerne gi' noget til publikum.
Jeg tænkte, at jeg legede med energien omkring mig.
Jeg ville altid gerne nå helt ned i hjørnet. Jeg var meget glad for publikum.
Jeg elskede også at prøve.
Jeg var glad for at optræde, men jeg var ikke glad for at optræde mange gange med det samme.
Jeg kunne bedre lide det i gamle dage, da det var 30 eller 35 gange man lavede en forestilling. Til forskel fra på Østre Gasværk, hvor vi spillede 250 gange for at få pengene hjem.

Nogle gange véd man, hvor man hører hjemme...
Jeg har i mange år gået bag dem, som skulle på scenen.
Jeg var lidt for gammel til at være showdanser, og jeg har aldrig interesseret mig for at synge.
Morten Grunwald ville gerne bruge mig som skuespiller og jeg lærte at sige ord, men det var ikke lige mig. Jeg syntes, at det var irriterende at skulle sige nogle bestemte ord og ikke mine egne. Så det var ikke på scenen, at jeg skulle være, men nu er jeg ved at finde min egen form.
Jeg vil gerne fortælle om mine erfaringer og livsoplevelser. Nu har Dansegarderoben aktualiseret det.
Hele det univers, som jeg kender og elsker. Jeg vil gerne skabe et magisk øjeblik – som man kan i teatret. Jeg har uddannet mig i at være dansecouch og i kropssprog. Hvordan det udvikler sig og hvordan man får et publikum med. Jeg har jo stået og set de bedste på en scene. Jeg har koreograferet dem. Når man får det kreative til at fungere, er det en vidunderlig dialog som foregår. Jeg har lært at bruge kroppen til at få et budskab frem. Men jeg er ikke kropsfikseret af den grund...
Min mor og far syntes at vi skulle gå til et eller andet. Det blev så akrobatik på den lokale danseskole. Jeg øvede mig, da jeg kom hjem og senere kom min lillesøster med. Vi var fem piger, som begyndte at optræde i Ping-Klubben. Jeg blev ved til jeg blev 15.
Det spændende er, når man bruger sin egen helt personlige kreativitet. Dirch og Ulf var jo helt forskellige i deres udtryk, men sammen fik de en særlig gnist. Jeg kan især godt lide komedie-musicalen.
Det er Britt Bendixen, som har lært mig op, men hun sagde: Du kommer aldrig til at lave revy, for du har ingen humor. Jeg kan for eksempel slet ikke forstå sarkasme. Men det er alligevel humor, jeg har beskæftiger mig med, fordi jeg forstår timing.
Det er det væsentlige. Jeg lærte det især da jeg rejste et helt år med Ebbe Rode og Bodil Kjer med stykket 'Kærestebreve'. Det var mesterlære i underspil, at følge Ebbe Rode. Jo' mindre han gjorde jo sjovere var han. Han syntes, at det var så sjovt at drille mig.
Det var smukt, at se de to sammen på deres ældre dage. Jeg kom i lære i teaterhistorie og det menneskelige bag det at være skuespiller. Jeg lærte også at spise ost, for hver aften skulle de have noget lækkert at spise. Ebbe Rode sad altid bag mig, når vi kørte og jeg tror aldrig at jeg har grinet så meget sammen med et andet menneske. Jeg lærte så meget om timing og det at underspille.
Jeg lærte også meget om timing af Jørgen Ryg, når han stod og fortalte om at være enlig far.

Hvordan får man idéerne til at koreografere?
-Det er min personlige kapacitet at udtrykke mig i dans.
At udtrykke sig, er noget man har i sig.
Du har det i at skrive, nogle har det i fingrene ved at spille klaver eller skrive musik, så noderne danser.
For mig er det at udtrykke mig gennem bevægelse. Det er derfor vigtigt for mig at skuespilleren eller danseren er med i processen og med på mine forslag, så det bliver hendes måde at udtrykke sig på.
Jeg ser på mennesker og ser på, hvad de gør naturligt. Så de kan gøre, hvad der føles nemt for dem. Så ser det også meget bedre ud. Jeg kan godt lide samarbejde mellem skuespilleren, danseren og naturligvis instruktøren.
Man skal også udfordre hinanden, men i en god blanding.
Jeg har lavet rigtig mange Stephen Sondheim forestillinger. Men det tog mig tid at forstå og lære hans univers at kende. Jeg husker 'Sunday in the park with George' med Kurt Ravn'.
Morten Grunwald ringede og spurgte om jeg ville, eller rettere han sagde, at jeg skulle koreografere den. Han kunne ellers have fået de bedste fra hele Europa.
Stephen Sondheim er mere den intellektuelle skaber end for eksempel de store amerikanske som Irving Berlin og Cole Porter, som er mere svulstige.
-Ja, og det kan jeg gode lide og det lærte jeg efterhånden, som jeg var med til flere af hans værker.
Jeg synes, han er genial i sin egenart og særlige måde at skrive på.
Det var ikke svært at komme til Cirkus Revyen.
Det skete helt, som det foregik i Dansegarderoben, at jeg gik til audition sammen med en veninde. Hun var en høj flot pige og jeg var lille.
Det var hende som ville. Hun blev ikke valgt. Det blev jeg, og så fortsatte jeg...
Jeg anede dog ikke, hvad jeg gik ind til. Jeg var kun 16 år og det huede ikke min far. Han var ikke glad for det. Min mor fortalte, at Britt Bendixen ringede tre gange om ugen ringede og sagde til mig far: Hr Thomsen, det går ikke! De har en meget talentfuld datter. De må simpelthen give hende lov. Min far sagde, at man skulle have noget at falde tilbage på. Min mor hjalp mig så, med at finde en uddannelse på 10 måneder på Paul Petersens Institut.
Jeg var stadig for ung til at komme ind og manglede nogle beviser, men jeg satte en båndoptager på i forkontoret. Kontordamen sagde, at hun godt kunne se at jeg var god, så hun ville få mig ind alligevel.
Der var dengang megen fokus på sex og at sælge en forestilling.
Der var som i Dansegarderoben et nummer, som jeg foreslog om at danse som dådyr i Dyrehaven. Det blev mere seksualiseret end jeg havde forestillet mig. Som man ser i serien, endte det med store fotos i formiddagsbladene med hele

Balletten i Cirkus Revyen, Foto Dansegarderoben: Tine Harden/TV 2.

balletten, som vendte rumpen mod fotograferne. Det var jeg ikke så glad for, men man gør som der bliver sagt. Det gjorde man i al fald dengang.
En anmelder skrev, at min rolle som Joy var ret androgyn. Det har jeg aldrig tænkt over, men jeg har aldrig spillet på min seksualitet. Jeg har ikke så meget udbasuneret min feminitet, men måske mere haft en maskulin tilgang. Jeg har også lært at være mere hurtig og være rap i replikken.
Britt Bendixen var meget støttende for mig, som hun var for flere andre piger. Jeg skulle noget på et teater og tvivlede, men hun skar igennem og sagde: Når jeg siger at Du kan, så kan Du...
Hun var meget loyal og hvis man var god, fik man det også at vide...
Jeg syntes i mange år, at jeg havde været heldig at møde alle disse spændende kunstnere og få så mange gode opgaver og det sagde jeg til Morten Grunwald, som så sagde til mig: Du er ikke heldig. Du er pissedygtig...
Jeg nåede at tale med Britt om Dansegarderoben, inden hun døde.
Hun sagde at 'Du var jo så dygtig, så dygtig, men Du var næsten to personligheder. Udenfor scenen meget privat og genert og på scenen lyste Du igennem'.
Jeg var der for at blive god på scenen. Selvom det ser hårdt ud på tv i 'Dansegarderoben', havde vi en skøn tid. Vi var meget forskellige. Nogle ville være skuespillere – det ville jeg ikke. Jeg ville danse.
Vi stod op for hinanden, vi var jaloux på hinanden, vi skændtes med hinanden, men vi var der for hinanden. Det var ligesom, at der var tilgivelse, inden diskussionen var færdig.
Jeg ser stadig flere fra dengang. Det var for mig det bedste sted i verden...
At gå ind i mørket på en scene, synes jeg er det mest trygge i verden...

Organdonor

Den er lidt skrap, men blev godkendt i 1995 af en forening af pårørende.

Mel. Du må få min sofacykel

:/: I må arve mine lunger, når jeg dør. :/:
De er fyldt med røg og tjære,
men der er, hvad der skal være.
I må arve mine lunger, når jeg dør.

:/: I må osse få min lever, når jeg dør. :/:
Den er skrumpet til en sveske.
I kan ta' den med en teske.
I må få min skrumpelever, når jeg dør.

:/: I må få min bugspytkirtel, når jeg dør. :/:
For så længe den kan spytte,
kan den stadig gøre nytte.
I må få min bugspytkirtel, når jeg dør.

:/: I må få mit adamsæble, når jeg dør. :/:
For i Paradisets Have
er der ævler nok at gnave.
I må få mit adamsæble, når jeg dør.

:/: I kan osse ta' min nyre, når jeg dør. :/:
For når først jeg snupper lyren,
har jeg ikke brug for nyren.
I kan osse ta' min nyre, når jeg dør.

:/: I må overta' mit hjerte, når jeg dør. :/:
Det har altid været pig'glad,
men til den tid er det lig'glad.
I må overta' mit hjerte, når jeg dør.

:/: I må splitte mit kadaver, når jeg dør. :/:
Først når alt er blevet afsat,
kan jeg roligt blive gravsat.
I må splitte mit kadaver, når jeg dør.

Lars Kanit *Tegning: Henrik Monved*

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
Hm.

Mindeord om Stefan Fønss

af Asger Berg

Vores æresmedlem Stefan Fønss (1939-2023) havde mange roller igennem livet, hvad nekrologerne har mindet os om. Her skal kun siges lidt om hans store betydning for Revymuseet og for vores forening.
Stefan var blandt dem, som fra idéstarten i 1990 bidrog aktivt til at støtte Ida og Bent Froms arbejde med at skabe et Revymuseum. Han blev 18. februar 1992 valgt som formand for den initiativgruppe, der samarbejdede om at realisere projektet. Mange gode folk stod sammen om det, og Stefans netværk og erfaringer fra erhvervslivet var til god hjælp. Arbejdet lykkedes som bekendt, og åbningsdagen på Frederiksberg Runddel var 11.11. 1993. Navnet var "Morskabs-Museet og Dansk Revyhistorisk Arkiv". Bemærk, at ordet "revy" indgik fra starten – senere blev museets navn kort og godt "Revymuseet".
Stefan indgik igennem alle årene aktivt i arbejdsgrupperne omkring museet. Det private museum var organiseret med en bestyrelse og et repræsentantskab, og dertil kom allerede fra august 1992 en støtteforening, vores Danske Revyvenner.
Efter et par år som bestyrelsessuppleant trådte Stefan i 2011 ind i vores bestyrelse og blev næstformand under John Martinus, da Ida Bjørn Nielsen trak sig tilbage. Samtidig havde han indledt sin selvbiografiske føljeton "Mit liv som en Fønss", der altså først kunne læses i OSVALD, inden den udkom som en meget læseværdig bog i 2014.
Ved generalforsamlingen i maj 2012 blev John Martinus' årsberetning kun godkendt med nød og næppe. Baggrunden var Johns ensidige fremlæggelse af et privat skænderi mellem ham og Ida From, og på det efterfølgende bestyrelsesmøde trak John sig, da han følte sig desavoueret af bestyrelsen. Som næstformand blev Stefan den nye formand.
Det var måske ikke en ønskerolle for Stefan, men han påtog sig den straks og gik til opgaven med ildhu og smittende godt humør. Han underskrev sig altid med "glad hilsen", selv om hans formandstid fra 2012-2017 blev præget af ny ballade og nye problemer, ærgrelser og turbulens.
Ved den store frederiksbergske museumsfusion 1. januar 2014 blev Revymuseet statsanerkendt. Fordelen var, at det til en vis grad sikrede Revymuseets overlevelse, men samtidig røg meget af den ånd og den entusiasme, som havde præget museet fra starten. Museets støtter og

foreningens medlemmer protesterede eller faldt fra.
Stefan og vi andre måtte slås med det forhold, at det nydannede Frederiksbergmuseerne havde skrøbelig økonomi, dårligt økonomisk overblik og dårlig ledelse, hvilket gik ud over Revymuseet. Kampen imod opsigelsen af Ole Pilgaard, den vellidte og fagligt kompetente museumsassistent, tærede på vores forenings kræfter.
Med Stefan ved roret blev medlemsbladet OSVALD shinet op. Fra 2016 blev forholdet til de sammenlagte Frederiksbergmuseer lidt bedre, og vores forening støttede stadig Revymuseet, rundhåndet endda. Men så kom det nye, ufolkelige og vanskeligt forklarlige navneskifte til "Alhambra". Det blev for meget for Stefan, at ordet "revy", der fra begyndelsen havde været i centrum, helt forduftede. Stefan var og blev jo selv revymenneske, og han kunne ikke længere støtte udviklingen. Han gik og smækkede med døren. Siden er Revymuseet i Allégade 5 blevet tømt og lagt over til museet STORM. Alhambranavnet hører man ikke så meget til mere.
Vi, der har kendt Stefan, lærte at sætte pris på ham som en festlig fyr, men også som en engageret, dygtig og loyal formand for foreningen.
Æret være hans minde!

Dario er død...

Tekst: Michael P. Krog

Det var desværre ikke helt uventet.
Sangeren var 84 år og havde haft længere tids sygdom.
Han sov stille ind på Frederiksberg, omgivet af sin familie den 1. april 2023.
Man kunne omskrive en gammel slager med ordene: Det var Dorte, det var Dario, det var dejligt...
Hvem Dorte var, véd jeg ikke, men det kunne var en af de utallige kvinder, som i tidernes løb har sukket og smilet af hans sang og charme.
Han var en 'Dario', opkaldt efter ham...
Ifølge Den Danske ordbog er det en uofficiel, men almindelig form som betyder selvsikker, selvglad og forfængelig kvindebedårer, ofte med sydeuropæiske aner. Han sagde selv, at han ikke vidste hvad benævnelsen Dario betød, men at det vel ikke var helt galt gættet, at det betyder en latinotype, der render og trækker trusserne af pigerne...
- Det er dybt uretfærdigt, for det ved gud jeg ikke gjorde. Jeg flåede dem af...
Dario Campeotto påtog sig sin skæbne og blev smægtende smørtenor hele livet. Han fik i 2015 indopereret en pacemaker, fordi hans hjerterytme var for langsom.
Ved hans 80-års fødselsdag, fortalte han om ærgrelsen over at blive gammel. Men at musik og sang var den drivkraft, der holdt ham i live.
– Det er gået alt for hurtigt med at komme op i min alder. Men hør lige her: Livet er skønt, og jeg har mod på det hele. Syng for helvede...
Hans helt store periode var tresserne...
Han begyndte at optræde allerede som ti-årig, men hans helt ubestridte store gennembrud kom til Dansk Melodi Grand Prix 1961, på Fredericia Teater med sangen 'Angelique'. Den blev senere samme år nummer 5 i den internationale 'Eurovision Song Contest.
Dario fortalte mig for et par år siden, efter en optræden på plænen i Tivoli med selvsamme nummer, at han før sin optræden på Fredericia Teater var noget modløs. Han tog toget derned sammen med sin gode ven Otto Brandenburg og tænkte, hvor er han dog helt utroligt populær. -Alle kendte ham og råbte og skreg til ham. Hvordan kan jeg på nogen måde komme i nærheden af det?
Så fortsatte Dario med at fortælle, at da de ankom til teatret var der tumult og alle råbte og skreg til Otto Brandenburg og ingen så til Darios side.
Omkring tre timer efter, havde han sunget Angelique' og han og Otto kom ud

fra sceneindgangen til Fredericia Teater, var der ingen som tog notits af Otto, men alle jublede og råbte til Dario Campeotto.
- På lidt over to timer var hele livet forandret for mig.
Sangen Angelique var en kærlighedserklæring, som var så smægtende og i den store italienske stil, som hans italienske familie elskede. Hans far havde dog ikke en tone i livet, men sang alligevel. Sangen var skrevet af den i 1961 ukendte, 61-årige invalidepensionist Axel V. Rasmussen fra Køge. Det var poesi, folk kunne forstå: Gik jeg med Shakespeares digterhat.
Skrev jeg digte til dig på dag og nat. Dario Campeotto har sunget alt fra kirkesang, musical, opera til disko og der var også roller på både teater og film og i operetter.
Alt hvad Dario gjorde, gjorde han med humor og et smil. Hans bedste, tidlige film var den ganske vellykkede komedie 'Han, hun, Dirch og Dario' fra 1962.
I 1961 fik han efter sigende over 150 kvindelige fanbreve dagligt, så Annelise Reenberg så rigtigt i at få ham med og han spillede meget i filmstudierne i Hellerup de år. Før Dirch og Dario også i 'Peters Baby' også af Reenberg på Saga, og to på Palladium 'Flagermusen' og 'Min Kones Ferie'.
I Disneys tegnefilm 'Lady og Vagabonden' nåede han ikke 1955 versionen, som Tony, det var Gert Bastian, men i 1997 blev det Dario, som hunden Busters bedste ven restauratøren Tony, som serverede det berømte måltid, spaghetti med boller og kødsovs. Naturligvis til tonerne af 'Bella Notte'.
Hans klart bedste filmrolle skulle være i familiefilmen 'Flyvende Farmor' fra 2001, som farmor Jytte Abildstrøms gamle flamme Aage i flot pilotjakke.
Dario deltog i tv-shows, indspillede utallige plader og rejse land og rige rundt. Han kaldte sig, i den forbindelse, blokvognssanger.
Dario Campeotto var meget åben og nysgerrig og ville gerne prøve næsten alt. Således kom kendingsmelodien Angelique også i en diskoversion på en plade med romantiske sange, som diskostjernen Barry White kunne kigge langt efter. Det blev gennem årene også til en del revy...
Direktør for Nykøbing Falster Revyen og pianist Mickey Pless er taknemmelig over alle årene.
– Man blev altid mødt med et kæmpesmil og et usandsynligt varmt kram.
Vi turnerede hele Danmark tyndt. Jeg som pianist og han som MESTEREN, der hver gang gik ind på scenen og havde publikum i sin hule hånd, uanset hvad han sagde eller sang.
Danmark har mistet en fantastisk sanger og entertainer. Et menneske, som altid var nysgerrig på tilværelsen, og som altid var en fest at være i selskab med. Man kunne finde Dario Campeotto rundt i revyverdenen i byer som, Holstebro Revyen, Nykøbing Falster Revyen og sidst, men ikke mindst på San Souci i Kolding.
Tak for sangen!

Revyhistorie på lak

Af Leif Druedahl

I tidsrummet fra begyndelsen af 1900-tallet og frem til slutningen af 1950'erne, blev der produceret store mængder af 78'er lakplader med samtidens revynumre.
En del af historierne om disse revyer, kan udledes fra 78'er Klubbens Kulturarv, Bevarings- og Formidlingsprojekt, hvor der modtages, registreres og digitaliseres alle slags plader, der har været i privat eje.
Ud over registrering af hver forskellig indspilning, registreres også hvor mange eksemplarer, der er modtaget af den samme indspilning. Det giver et interessant billede af, hvor udbredt – og dermed populært – hvert enkelt nummer har været i den danske befolkning.
Blandt de over 250.000 plader, der indtil nu har været doneret til projektet, har en ganske stor del været med indspilninger med samtidige revynumre.
Et pudsigt eksempel
Til Cirkusrevyen i 1953 havde Elga Olga nærmest nødtvunget, påtaget sig at fremføre et nummer, der hed 'Mandagsregn på Solitudevej'.
Et nummer, som året forinden var blevet lagt til side, som ikke godt nok til at komme med i revyen. Men så kom det alligevel med i 1953, selv om Elga Olga stadig ikke troede på visens potentiale.
Det blev en stor publikumssucces, som så selvfølgelig også skulle udsendes på en 78'er plade.
Visen var på 4 lange vers og fremførelsen af den – selv i ret højt tempo – varede mere end de godt 3 minutter, der er plads til på en 78'er plade. Hvad gjorde man så?
Jo, man droppede det 4. og sidste vers, så kunne visen lige klemmes ned på en pladeside. Pladen blev udgivet og med et andet Elga Olga nummer på bagsiden (Psykoanalyse).
'Mandagsregn på Solitudevej' solgtes i rigtig mange eksemplarer og blev spillet i radioen i et af datidens relativt få underholdningsprogrammer. Og så blev fanden løsl
For der var lyttere, der havde hørt alle visen 4 vers i Cirkusrevyen, og nu savnede de verset med bl.a. "stra-pude-maj'.
Pladeselskabet må have vurderet, at der nok kunne være basis for et godt ekstra salg, hvis de producerede og udsendte en plade med samtlige 4 vers – 2 vers på den ene pladeside og de sidste 2 vers på den

anden pladeside. Og så var der pludselig masser af plads til at få det hele med.
Som sagt, så gjort...
Den 7. november 1953 blev den nu store Elga Olga succes optaget live i Cirkusrevyen, så publikums reaktioner også kom med.
Pladen blev sendt på markedet, nu med titlen forkortet til blot 'Solitudevej'.
78'er Klubbens registreringer af modtagne pladedubletter viser nu, at pladen med den komplette vise, langt fra blev solgt i så mange eksemplarer, som den oprindelige udgave med kun 3 vers blev solgt i.
Hvorfor, kan der kun gættes om ...
I øvrigt, vil man have mulighed for at kunne komme til at høre mange forskellige 78'er plader, med indspilninger af revynumre, kan man tilmelde sig et gratis medlemskab af 78'er Klubben, hvor man bl.a. kan indsende pladeønsker, som normalt bliver opfyldt.
Se mere om denne mulighed på www.78er-klubben.dk.

Dirch Passers sidste dag, som Zitta de Fries oplevede den

Af Michael P. Krog

I interviewet med danseren Zitta de Fries, tidligere i bladet, kom vi også ind på Dirch Passer, og det blev en lille sidehistorie.
Du har mødt mange store personligheder i dit arbejdsliv. Har Du mødt Dirch Passer?
-Jeg mødte Dirch Passer Tivoli-Revyen, det år han døde i 1980.
Jeg skulle være stand-in for en anden danser Lene Løwendahl. Hun var i mange år assistent for Britt Bendixen og havde selv en danseskole. Jeg skulle være i Tivoli-Revyen en lille måned og skulle derfor have nogle prøver.
Det var den 3. september 1980. Dirch var ikke med til prøverne, fordi han var til en lægeundersøgelse, fordi han dagen forinden var faldet om, på grund af at han havde hjerteproblemer. Det stod i alle landets aviser.
Efter prøven går jeg lidt rundt og hen til bagstykket og i kulissen står Dirch og siger til mig: Hej jeg er Dirch. Du klarede dig rigtigt godt til prøven. Du var rigtig god! Jeg glæder mig til at være sammen med dig på scenen.
Senere på dagen, ved forestillingens begyndelse, går han ud foran tæppet og siger til publikum: Det er ikke en syg mand I skal se. Jeg er frisk!
Så går han bag tæppet og falder om.
Ulf husker det vist lidt anderledes, men sådan husker jeg det.
Ulf går så på scenen og spørger om der er en læge til stede? Publikum skriger af grin, fordi de tror at det er en joke.
Bag scenetæppet kæmper en anden danser Birthe Fryd, som også var lægestuderende, med at give Dirch Passer hjertemassage. Desværre uden held.
Dirch Passer bliver kørt direkte til Kommunehospitalet, hvor han omkring kl. 21. erklæres for død.
Meddelelsen kommer som Breaking News på Radioavisen kl. 22.
Der var mange journalister til stede, på grund af Dirch Passers hjerteanfald aftenen forinden. Store Tommy, som var tekniker og desværre lige er død, måtte kæmpe for at holde journalisterne væk.
På Københavns Kommunehospital hvor Dirch Passer blev bragt hen, havde en sygehjælper samme problemer med at holde pressen væk. Det var sangeren Bo Kasper fra svenske Bo Kaspers orkester. Han har siden fortalt om de mange penge han blev tilbudt for et sidste foto.

Indkaldelse til ordinær generalforsamling i Foreningen Danske Revyvenner

Onsdag den 31. maj 2023 kl. 16.00
M. G. Petersens FamiliehavePile Allé 16, 2000 Frederiksberg

Bestyrelsen vil byde på et mindre traktement og vi håber på godt vejr. Medlemmer, hvis mailadresse vi kender, vil blive underrettet om tvingende ændringer.

Dagsorden i henhold til vedtægterne

1) Valg af dirigent og referent
2) Formandens årsberetning om foreningens virksomhed
3) Fremlæggelse af årsregnskabet til godkendelse
4) Fastsættelse af kontingent
5) Indkomne forslag
6) Valg af bestyrelsen og gerne to suppleanter
   På valg til bestyrelsen er:
   Bente Puggaard-Müller
   Kim Ravn-Jensen
7) Valg af revisor
8) Eventuelt

Vi håber på et stort fremmøde og en god generalforsamling og opfordrer alle til at overveje om de kan gøre en indsats for foreningen Danske Revyvenner.
Enten ved at stille op til bestyrelsen eller på anden vis bidrage til arbejdet med at fremme dansk revy...
Send hjertens gerne jeres mailadresse til: revyvennerne@gmail.com

DANMARK Revy

© www.reklamehuset.dk

RevyDanmark styrker og udbreder revybranchen, så vi alle har adgang til samtidens satiriske underholdning.

Revyerne fortæller på hver deres underholdende måde om netop den tid, vi er i lige nu - hvad der rører sig, og hvem der stikker næsen frem.

Det er sjovt, det er flot, det er bidende, det er nærværende og det er også eftertænksomt.

Rigtig god fornøjelse!

Scan koden eller se mere på **www.revydanmark.dk**

Kom og få årets bedste grin i:

- **Bakkens Hvile**
- **Bornholms Sommerrevy**
- **Cirkusrevyen**
- **EsbjergRevyen**
- **Ganløse Revy**
- **Græsted Revyen**
- **Hjørring revyen**
- **Menstrup Revyen**
- **Nykøbing Falster Revyen**
- **Odense Sommerrevy**
- **Odsherred Sommerrevy**
- **Pejseshow**
- **Randers Revyen**
- **Revyen i Helsingør**
- **Revyperler**
- **RevyRaketten**
- **Schou-Tur i Herning**
- **STAND-UP REVYEN**
- **Svendborg SommerRevy, Rottefælden**
- **Sønderborg Sommer**
- **Aalborg Vinter Show**

RevyDanmarks samarbejdspartner:

Varelotteriet
Spil fornuftigt